

להתנתק מהאמריקנים

לנצח את הטרור, להתעורר מהסיוט (שנת 2014)

מדי שנה ישראל חוגגת את יום העצמאות, אבל למעשה היא איננה עצמאית אלא נשלטת בידי הארגונים הסודיים השולטים בעולם. ישראל מהווה בעצם שלוחה של ארה"ב, הסניף שלה במזרח-התיכון. בעיצומו של מבצע "צוק איתן" כשצה"ל התקדם בנחישות ובהצלחה לתוך אזור לב הטרור של חמאס, נוצרה הזדמנות לנצח את חמאס, להסיר את איום הטרור ולשנות את המציאות בישראל. ומי הציל את חמאס? לאזור הוזעק בבהילות מזכיר המדינה האמריקני ג'ון קרי (חבר באחווה הסודית "גולגולת ועצמות", הקשורה לפי ראיות רבות לארגונים בעלי השליטה) כדי לקדם הפסקת אש ולמנוע בכל מחיר מישראל להכריע את המערכה. מה באמת מניע את הממשל האמריקני? האם כך מתנהגת מדינה ידידה ובת-ברית או שזוהי משענת קנה רצוף? האמת הלא נעימה היא שלממשל האמריקני אין בעיה עם כך שהציבור הישראלי חי במציאות של פחד וטרור, כל עוד המצב הקיים נשמר ומדינת ישראל ממשיכה לפרנס את תאגידי הנשק מאמריקה, המצויים בידם של אותם גורמים בעלי השליטה.

מלחמת יום הכיפורים מציינת את נקודת המפנה עבור ישראל: עד אז היא ניצחה בכל מלחמותיה. מאז ואילך היא מפסידה בכל המלחמות ובכל הזירות. חשוב להבין את הגורמים לכך, כי בתקופת מלחמת יום הכיפורים אירע דבר שההשלכות שלו עמוקות וחמורות יותר מתוצאות המלחמה עצמה: ישראל כרתה ברית עם השטן, ומי שעושה זאת סולל את דרכו לאבדון. באותו זמן החל השעבוד לאמריקנים באמצעות תעשיות הנשק והתאגידים השולטים בממשל, וכתוצאה נלווית גם הושחתה התרבות בישראל עד שהידרדרה לתת-תרבות המוכרת לנו כיום של תוכניות ריאליטי, התמכרות למזון, למחשבים ולסלולר, רדידות, אלימות וניכור – קריסה מוחלטת של הערכים.

כללי המשחק השתנו ונוצרה המציאות שמלווה מאז את הישראלים, שלפיה אסור להם לנצח בשום מלחמה. צריך להיות טיפוש כדי להסכים לתנאים כאלה, או לחלופין, להיות חלק מהנהגה מושחתת שאנשיה לא סובלים ישירות מהמצב כל עוד יש להם עם להקריב. תמיד יש מי שמרוויח.

עשרות מטובי בניו של עם ישראל נפלו במבצע "צוק איתן" ובמבצעים שקדמו לו, והדבר החמור מכל הוא שהם מתו לחינם. בישראל אין הנהגה אמיתית שמסוגלת לדאוג לתושביה.

אנשים שטוענים ש"אי אפשר בלי ארה"ב" הם קטני אמונה שמנוהלים על-ידי פחדים. כל מי שתלוי בגורם חיצוני שורה עליו אשליה ש"אי אפשר בלי זה" וכך הוא נשאר מנוון ואינו מתקדם. זה בדיוק מה שמרגיש המכור לסמים כלפי הפושע שמספק לו סמים, כאילו אי אפשר בלעדיו. כמו בכל התמכרות, המכור הולך כסומא ואינו מסוגל להכיר במצב שלו, הוא לא מודע לשעבוד ומשוכנע שהמציאות שבה הוא חי היא לגיטימית, ש"ככה זה", למרות שלמתבונן מבחוץ התמונה נראית ברורה יותר.

כשמדובר בשאיפה לטוב, אפשר להשיג הכל, אם רק רוצים ומאמינים.

יואב ב.